

Sygn.akt III APo 2/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Marek Szymanowski (spr.)

Sędziowie: SA Sławomir Bagiński

SO del. Grażyna Załęska-Bartkowiak

Protokolant: Magda Małgorzata Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 października 2017 r. w B.

sprawy obwinionej U. R.

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Ministra Edukacji Narodowej w W.

na skutek odwołania obwinionej U. R.

od orzeczenia Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Ministrze Edukacji Narodowej z dnia 19 maja 2017 r. sygn. akt OKDN.003.1.31.2015

oddala odwołanie.

SSO del. Grażyna Załęska-Bartkowiak SSA Marek Szymanowski SSA Sławomir Bagiński

Sygn. Akt III Po 2/17

UZASADNIENIE

Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna dla Nauczycieli przy Ministrze Edukacji Narodowej po przeprowadzeniu rozprawy dyscyplinarnej orzeczeniem z dnia 19 maja 2017 r. uchyliła orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli przy Wojewodzie (...) - (...) z dnia 18 lutego 2015r. i sprawę przekazała tejże Komisji do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu swego orzeczenia Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna nadmieniła, iż Rzecznik Dyscyplinarny dla (...) przy Wojewodzie (...) - (...) we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego z dnia 22 grudnia 2014 r. Nr R..D. (...).32.2014.DK obwinił **U. R.**, dyrektora Publicznej Szkoły Podstawowej w L. o nierzetelne realizowanie zadań związanych z zajmowanym stanowiskiem dyrektora szkoły w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa uczniowi J. O. oraz nieudzielenie mu wsparcia w sytuacji zagrożenia jego bezpieczeństwa, co stanowi uchybienie godności zawodu nauczyciela oraz obowiązkom określonym w art. 6 ustawy Karta Nauczyciela. Nauczyciel obowiązany jest bowiem rzetelnie realizować zadania związane z powierzonym mu stanowiskiem oraz podstawowymi funkcjami szkoły - dydaktyczną, wychowawczą i opiekuńczą, wspierać każdego ucznia w jego rozwoju, dążyć do pełni własnego rozwoju osobowego, kształcić i wychowywać dzieci w poszanowaniu Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w atmosferze wolności sumienia i szacunku dla każdego człowieka, dbać o kształtowanie u uczniów postaw moralnych i obywatelskich. Za uchybienia w tym zakresie nauczyciel, w myśl art. 75 ustawy Karta Nauczyciela, podlega

odpowiedzialności dyscyplinarnej. Rzecznik Dyscyplinarny wniósł o wymierzenie obwinionej kary dyscyplinarnej określonej art. 76 ust. 1 pkt 1 ustawy Karta Nauczyciela, tj. kary nagany z ostrzeżeniem. Komisja Dyscyplinarna dla (...) przy Wojewodzie (...) (...) wydała w dniu 18.02.2015 r. orzeczenie dyscyplinarne Nr (...). (...)2.2015, w którym na podstawie § 4 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 22 stycznia 1998 r. w sprawie komisji dyscyplinarnych i trybu postępowania dyscyplinarnego (Dz. U. Nr 15, poz. 64) postanowiła umorzyć postępowanie dyscyplinarne wobec U. R. dyrektora Szkoły Podstawowej w L.. Od tego orzeczenia odwołanie wniósł Rzecznik Dyscyplinarny dla (...) przy Wojewodzie (...) (...) zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu naruszenie § 36 ust. 1 pkt 3 ww. rozporządzenia, zgodnie z którym komisja wydaje orzeczenie o umorzeniu postępowania, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w § 4 ust. 1 rozporządzenia, albo gdy rzecznik dyscyplinarny odstępkuje od wniosku o ukaranie. Zdaniem Rzecznika żadna z powyższych przesłanek nie wystąpiła w przedmiotowej sprawie, dlatego Rzecznik wniósł o uchylenie orzeczenia komisji dyscyplinarnej pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. W odwołaniu od orzeczenia Rzecznik Dyscyplinarny podniósł, iż o umorzeniu postępowania zadecydowało błędne przyjęcie - iż powzięcie przez (...) (...) Kuratora Oświaty informacji o zdarzeniu w Szkole Podstawowej w L. jest równoznaczne z otrzymaniem tej wiadomości przez Wojewodę (...) (...). Rzecznik podnosi, iż wskazana w uzasadnieniu orzeczenia data 8 września 2014 r. w żaden sposób nie może być uznawana za termin powzięcia przez organ, przy którym działa komisja, wiadomości o uchybieniu godności zawodu lub obowiązkom nauczyciela z uwagi na to, że jest to data sporządzenia pisma informującego kuratora oświaty o zdarzeniu (pismo wpłynęło do Kuratorium (...) w O. 11 września 2014 r.). Komisja nie uwzględniła argumentacji zawartej we wniosku formalnym Rzecznika Dyscyplinarnego, iż (...) (...) Kurator Oświaty nie został upoważniony przez Wojewodę (...) (...) do wykonywania zadań w imieniu organu, przy którym działa komisja dyscyplinarna. Na dowód powyższego Rzecznik Dyscyplinarny przedłożył Komisji Dyscyplinarnej Statut (...) (...) Urzędu Wojewódzkiego w O., Statut Kuratorium (...) w O. i Regulamin Organizacyjny Kuratorium (...) w O.. W związku z powyższym - w ocenie Rzecznika - nie nastąpiło przedawnienie odpowiedzialności dyscyplinarnej, w przedmiotowej sprawie, co także uznała wcześniej ta sama komisja, wszczynając postępowanie dyscyplinarne postanowieniem z dnia 2 stycznia 2015 roku.

Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna dla (...) przy Ministrze Edukacji Narodowej uchylając w dniu 19 maja 2017 r. orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Wojewodzie (...) (...) z dnia 18 lutego 2015r. podzieliła stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego dla (...) przy Wojewodzie (...). Komisja wskazała, iż w toku prowadzonego przez Rzecznika Dyscyplinarnego dla (...) przy Wojewodzie (...) (...) postępowania wyjaśniającego przesłuchano dziewięciu świadków, w tym: matkę J. O. ucznia klasy II, pedagoga szkolnego, pomoc nauczyciela w Punkcie Przedszkolnym w L., nauczycieli i matki uczniów uczęszczających do klasy J. O.. Przeprowadzono też dowody z dokumentów, a wyniki całego postępowania wyjaśniającego wskazuje zdaniem Komisji, że dyrektor szkoły U. R. posiadając wiedzę o zachowaniu J. O. zagrażającym jego życiu i zdrowiu, nie zapewniła mu bezpieczeństwa i wsparcia koniecznego w takiej sytuacji. Potwierdzenie posiadania przez nią wiedzy o sytuacji wychowawczej J. O. znajduje się w protokole kontroli przeprowadzonej w dniu 17.09.2014 r. przez Kuratorium (...) w O.. Z zapisów protokołu kontroli wynika, że działania podjęte przez dyrektora p. U. R. w dniu 5.09.2014 r. wobec trudnej wychowawczo sytuacji ucznia J. O. ograniczyły się do wydania polecenia J. S., wychowawczyni ww. ucznia, która wcześniej pozostawiła go bez opieki, by skontaktowała się z matką dziecka. Obwiniona U. R. nie złożyła wyjaśnień w swojej sprawie mimo trzykrotnego wyznaczenia terminu. Komisja Dyscyplinarna dla (...) przy Wojewodzie (...) (...) po wysłuchaniu argumentacji stron uznała, iż kurator oświaty nie ma samodzielnego statusu w strukturach administracji rządowej, podlega on bowiem wojewodzie jako zwierzchnikowi tak zwanej administracji zespolonej, a ustawodawca udziela mu jedynie ustawowego upoważnienia do działania w imieniu wojewody, skutkiem tego stanowiska było przyjęcie, iż powzięcie przez (...) (...) Kuratora Oświaty informacji o zdarzeniu w Szkole Podstawowej w L. (8.09.2014 r.) jest równoznaczne z otrzymaniem tej wiadomości przez Wojewodę (...) (...), w konsekwencji zaś liczony od tej daty termin przedawnienia nastąpił. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna dla (...) przy Ministrze Edukacji Narodowej uznała natomiast odmiennie, że nie nastąpiło przedawnienie odpowiedzialności dyscyplinarnej w przedmiotowej sprawie i nie zaszły okoliczności, aby umorzyć postępowanie dyscyplinarne wobec U. R. dyrektora Szkoły Podstawowej w L. – podzielając tym samym stanowiska Rzecznika Dyscyplinarnego. Zdaniem Komisji Odwoławczej nie zaszły okoliczności, o których mowa § 36 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia w sprawie komisji dyscyplinarnych i trybu postępowania dyscyplinarnego, zgodnie z

którym - komisja wydaje orzeczenie o umorzeniu postępowania, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w § 4 ust. 1, albo gdy rzecznik dyscyplinarny odstępuje od wniosku o ukaranie.

Zdaniem Komisji Odwoławczej błędne jest stanowisko uznające powzięcie przez (...) - (...) Kuratora Oświaty informacji o zdarzeniu w Szkole Podstawowej w L. za równoznaczne z otrzymaniem tej wiadomości przez Wojewodę (...) - (...). Podjęcie czynności kontrolnych przez (...) - (...) Kuratora Oświaty nie można uznać za wszczęcie postępowania wyjaśniającego przez rzecznika dyscyplinarnego, gdyż w okresie do 10 marca 2015 r. (...) - (...) Kurator Oświaty nie posiadał kompetencji do realizacji zadań organu, przy którym działa komisja dyscyplinarna i nie mógł polecić rzecznikowi przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Dopiero w dniu 11 marca 2015 r. zostało zawarte porozumienie pomiędzy Wojewodą (...) - (...) a (...) - (...) Kuratorem Oświaty w sprawie powierzenia zadań związanych z działalnością Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Wojewodzie (...) - (...). Z akt sprawy wynika, że organ, przy którym powołana została komisja dyscyplinarna uzyskał wiadomość o popełnieniu czynu uzasadniającego nałożenie kary jest 3 października 2014r. Postępowanie dyscyplinarne zostało wszczęte **2 stycznia 2015 r.**, czyli przed upływem trzech miesięcy, o których mowa w art. 81 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela. Reasumując Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna uznała, iż w sprawie nie nastąpiło przedawnienie odpowiedzialności dyscyplinarnej, a jego przyjęcie przez Komisję przy Wojewodzie (...) - (...) skutkowało nietrafnym umorzeniem postępowania bez dokonania oceny czy obwiniona U. R. chybiła godności zawodu - co uzasadniało uchylene zaskarżonego orzeczenia dyscyplinarnego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

U. R. wywiodła odwołanie od przedstawionego wyżej orzeczenia Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Ministrze Edukacji Narodowej z dnia 19 maja 2017 r. Odwołanie zasadniczo nie formułuje zarzutów, zawiera natomiast wnioski :

1. zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez oddalenie Rzecznika Dyscyplinarnego dla (...) przy Wojewodzie (...) - (...) i zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych;
2. przedstawienie Sądowi Najwyższemu zagadnienia prawnego: czy w świetle **art. 23 ust. 1** ustawy z 23 stycznia 2009 r. - o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 525 ze zm.) w związku z **art. 3 pkt 8 oraz art. 32 ust. 1** ustawy z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 2943 ze zm.) powzięcie przez kuratora oświaty wiadomości o popełnieniu czynu uchybiającego godności zawodu nauczyciela lub obowiązkowi określonym w ustawie, jest równoznaczne z powzięciem takiej informacji przez organ, przy którym działa komisja dyscyplinarna pierwszej instancji w rozumieniu **art. 850 ust. 1** ustawy z 26 stycznia 1982 r. (tekst jednolity Dz. U. z (...), poz. 1189).

W uzasadnieniu odwołania skarżąca podniosła, iż istota postępowania sprowadza się do ustalenia, czy w świetle art. 81 ust. 1 (obecnie 850 ust. 1) ustawy - Karta Nauczyciela dopuszczalne było wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. Zdaniem skarżącej orzeczenie Komisji drugiej instancji nie znajduje usprawiedliwienia, bowiem nie poparto go też żadną argumentacją prawną. Tymczasem istotna jest analiza administracyjnoprawnych zasad działalności administracji zespolonej, w szczególności skarżąca podniosła, iż stosownie do treści **art. 23 ust. 2** ustawy wojewoda wykonuje zadania przy pomocy organów rządowej administracji zespolonej w województwie. Takim organem jest kurator oświaty - kierownik kuratorium oświaty realizujący zadania wojewody w ramach rządowej administracji zespolonej w województwie (**art. 3 pkt 8** ustawy o systemie oświaty).

Sąd Apelacyjny zważył jak następuje.

Odwołanie podlegało oddalaniu

Przed wszystkim należało zauważyć, iż aktualne regulacje postępowania

dyscyplinarnego nauczycieli zawarte w ustawie Karta Nauczyciela z dnia 26 stycznia 1982 r. (Dz.U.2017.1189 j.t.) w **art 75- 85z** nie w pełni mają zastosowanie w mniejszej sprawie. Nowe bowiem regulacje wprowadzono do

Karty Nauczyciela ustawą z dnia 18 marca 2016r. z zmianie ustawy – Karta Nauczyciela oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2016r. poz. 668), która weszła w życie z dniem 31 maja 2016 r. ,a zatem po dacie domniemanego czynu skarżącej (5.09.2014r.) . W świetle art.11 teje ustawy do wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia jej w życie postępowań wyjaśniających i postępowań dyscyplinarnych stosuje się przepisy dotychczasowe. Oznacza to, iż w niniejszym postępowaniu dyscyplinarnym mają zastosowanie przepisy Karty Nauczyciela w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego co nastąpiło w dniu 2 stycznia 2015 r. (postanowienie Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Wojewodzie (...) - (...) w akt sprawy dyscyplinarnej) ,co nie wyklucza zastosowania przepisów korzystniejszych jeżeli takowe obowiązywałyby w dacie czynu. Zgodnie z ówczesnym brzmieniem art. 77 ust. 5. Karty od prawomocnych orzeczeń odwoławczych komisji dyscyplinarnych przy ministrze właściwym do spraw oświaty i wychowania oraz przy ministrze właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w sprawach dyscyplinarnych stronom przysługuje odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego - sądu pracy i ubezpieczeń społecznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Zgodnie zaś z ust. 5a. tegoż artykułu do rozpatrzenia odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego kasacja nie przysługuje. Z analizy daty otrzymania orzeczenia Odwoławczej Komisji i daty wniesienia odwołania wynika, iż odwołanie wniesiono z zachowaniem wspomnianego terminu.

Istota zaskarżonego orzeczenia i tym samym wniesionego odwołania sprowadza się do przesądzenia, czy w sprawie nastąpiło przedawnienie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego. Kwestię tę regulował wówczas art. 81 ust.1 Karty, który stanowił, iż postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie 3 miesięcy od dnia uzyskania przez właściwy organ, przy którym powołana została komisja dyscyplinarna - wiadomości o popełnieniu czynu uzasadniającego nałożenie kary i po upływie 3 lat od popełnienia tego czynu. Jeżeli jednak czyn stanowi przestępstwo, okres ten nie może być krótszy od okresu przedawnienia ścigania tego przestępstwa. W myśl art 77 ust. 1. Karty w sprawach dyscyplinarnych nauczycieli orzekają w pierwszej instancji komisje dyscyplinarne przy wojewodach dla nauczycieli wszystkich szkół na terenie województwa. Komisje dyscyplinarne (w I instancji) dla nauczycieli były zatem powoływane przy wojewodach podobnie jak ma to miejsce w obecne regulacji.

W okolicznościach niniejszej sprawy rozstrzygnięcie sprawy sprowadza się do przesądzenia czy ewentualna wiedza kuratora oświaty o czynie uzasadniającym postępowanie dyscyplinarne nauczyciela uzasadnia przyjęcie, iż wiadomość o popełnieniu czynu została uzyskana przez właściwy organ, przy którym powołana została komisja dyscyplinarna (wojewoda). Wniesione odwołania oparte jest na takim założeniu, jednakże zdaniem Sądu Apelacyjnego brak jest podstaw do takiego stanowiska. W tym zakresie przypomnieć wypada, iż w dacie czynu i wszczęcia postępowania dyscyplinarnego pozycje kuratora oświaty regulowały przepisy ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2004. Nr 256 poz. 2572). Zgodnie z ówczesnym art. 30. 1. Kuratora oświaty powołuje i odwołuje wojewoda, za zgodą ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania. Zadania kuratora regulował art. 31 ust.1 ustawy wskazując, iż kurator oświaty, w imieniu wojewody, wykonuje zadania i kompetencje w zakresie oświaty określone w ustawie i przepisach odrębnych na obszarze województwa, a w szczególności:

- sprawuje nadzór pedagogiczny nad publicznymi i niepublicznymi szkołami i placówkami oraz placówkami doskonalenia nauczycieli, w tym nad niepublicznymi placówkami doskonalenia nauczycieli o zasięgu ogólnokrajowym, które znajdują się na obszarze danego województwa;
- wydaje decyzje administracyjne w sprawach określonych w ustawie;
- współdziała z radami oświatowymi powołanymi na podstawie art. 48;
- wykonuje zadania organu wyższego stopnia w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego;
- realizuje politykę oświatową państwa, a także współdziała z organami jednostek samorządu terytorialnego w tworzeniu i realizowaniu odpowiednio regionalnej i lokalnej polityki oświatowej, zgodnych z polityką oświatową państwa;

- opracowuje programy wykorzystania środków na dofinansowanie doskonalenia nauczycieli, wyodrębnionych w budżecie wojewody, po zasięgnięciu opinii związków zawodowych reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego;
- organizuje olimpiady, konkursy, turnieje, przeglądy oraz inne formy współzawodnictwa i prezentacji osiągnięć uczniów szkół na obszarze województwa;
- współdziała z okręgowymi komisjami egzaminacyjnymi;
- bada potrzeby nauczycieli w zakresie doskonalenia oraz inicjuje i koordynuje działania związane z doskonaleniem nauczycieli, współdziałając z organami prowadzącymi szkoły i placówki, a także może podejmować działania wspomagające materialnie i organizacyjnie doskonalenie nauczycieli, w szczególności promować nowatorstwo dydaktyczno-wychowawcze;
- wspomaga działania w zakresie organizowania egzaminów i sprawdzianów w szkołach;
- współdziała z organami jednostek samorządu terytorialnego w zakresie kształtowania i rozwoju bazy materialnej szkół i placówek;
- współdziała z właściwymi organami, organizacjami i innymi podmiotami w sprawach dotyczących warunków rozwoju dzieci i młodzieży, w tym w przeciwdziałaniu zjawiskom patologii społecznej, a także może wspomagać działania tych podmiotów;
- koordynuje, wspomaga i nadzoruje organizację wypoczynku dzieci i młodzieży na obszarze województwa w okresie ferii letnich i zimowych;
- wykonuje inne zadania określone w przepisach odrębnych, w szczególności w zakresie obronności.

Z szerokiego rozpisania kompetencji - nawet przy uwzględnieniu otwartego katalogu tych uprawnień - nie wynika jednak udział kuratora lub jego aktywność w postępowaniu dyscyplinarnym, w szczególności nie wynika z nich obowiązek kuratora zawiadamiania wojewody czy rzecznika dyscyplinarnego o podstawach do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w stosunku do konkretnego nauczyciela. Wypada zauważyć, iż jeżeli ustawodawca wymagał od kuratora zawiadomienia wojewody o określonym uchybieniu to wyraźnie to uregulował w art. 34 ust. 4 ustawy wspomnianej ustawy, gdzie wskazano, że jeżeli szkoła lub placówka prowadzone przez jednostkę samorządu terytorialnego, a także sama jednostka samorządu terytorialnego, nie usunie uchybień wynikłych z naruszenia przepisów ustawy, o których mowa w ust. 1, organ sprawujący nadzór pedagogiczny (a zatem i kurator) zawiadamia o tym fakcie wojewodę sprawującego nadzór nad działalnością komunalną. Ustawodawca nie przewidział w tej ustawie ani też w samej Karcie Nauczyciela aktywnego udziału kuratora w postępowaniu dyscyplinarnym, w szczególności brak jest podstaw do liczenia terminu przedawnienia od powzięcia wiedzy o określonym zdarzeniu przez kuratora oświaty. Wypada też zauważyć, iż w toku dalszych zmian legislacyjnych ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2004. Nr 256 poz. 2572) wzmocniono nawet pozycję kuratora poprzez przekazanie kompetencji do powoływania ministrowi zamiast przez wojewodzie (od 23 marca 2016r.). W okolicznościach niniejszej sprawy nie jest też bez znaczenia i to, iż w przypadku Wojewody (...) dopiero w dniu 11 marca 2015r. doszło do zawarcia porozumienia pomiędzy Wojewodą (...) a (...) Kuratorem Oświaty w sprawie powierzenia zadań związanych z działalnością Komisji Dyscyplinarnej dla (...) przy Wojewodzie. Dopiero to porozumienie zatem może być traktowane jako włączenie Kuratora (...) do realizacji zadań w postępowaniu dyscyplinarnym dotyczącym nauczycieli i w konsekwencji mogłoby uzasadniać przyjęcie, że powzięcie wiedzy przez kuratora o czynie nauczyciela uzasadniającym wszczęcie postępowania dyscyplinarnego jest równoznaczne z powzięciem takiej wiedzy przez wojewodę.

Za daleko idące wnioski skarżąca wyprowadza też z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz.U.2015.525.j.t.), w jego świetle wojewoda wykonuje zadania przy pomocy

urzędu wojewódzkiego oraz organów rządowej administracji zespolonej w województwie. Nie jest trafny wniosek, iż przepis ten uzasadnia pogląd w świetle wyżej przedstawionych wywodów, że powzięcie wiadomości o danym zdarzeniu przez kuratora jest równoznaczne z powzięciem takiej wiedzy przez wojewodę. Wypada bowiem zauważyć, iż ta sama ustawa w art 55 stanowi, iż organy rządowej administracji zespolonej w województwie przekazują wojewodzie informacje o wynikach prowadzonych, na podstawie odrębnych ustaw, kontroli ich dotyczących. Ustawodawca zatem w jeżeli oczekuje zawiadomienia czy przekazania wojewodzie określonych informacji przez organy rządowej administracji zespolonej to wyraźnie taki obowiązek w ustawie wskazuje, podobnie jak wcześniej to podkreślono przy art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2004. Nr 256 poz. 2572).

Resumując, w ocenie Sądu Apelacyjnego Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna dla (...) przy Ministrze Edukacji Narodowej trafnie przyjęła, że nie doszło do przedawnienia.

W świetle powyższych wywodów nie mógł zyskać uznania Sądu Apelacyjnego wniosek zawarty w odwołaniu o przedstawienie Sądowi Najwyższemu zagadnienia prawnego bowiem dotyczył on przepisów, które w istocie nie miały zastosowania w sprawie. Nadto przesłanka wystąpienia z pytaniem prawnym do Sądu Najwyższego w świetle art. 390 §1 k.p.c. jest istnienie poważnych wątpliwości, a takowych Sąd Apelacyjny nie miał przyjmując, iż nie doszło do przedawnienia wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

Z tych przyczyn Sad Apelacyjny na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 77 ust. 5. Karty Nauczyciela w brzmieniu mającym zastosowanie w sprawie orzekł jak na wstępie.